

Titelvæsen, at han betragtede det som en Grundlovens Grundlov, som noget Givet, medens hele dette Væsen efter min Mening bør fastes i Papirskurven. Enhver Embedsmand bør ligeoverfor enhver Borger være aldeles lige stillet, og kun i sit Embedsforhold skal han have den Myndighed, som Embedet giver ham, ligesom han i Forhold til andre Embedsmænd skal have den Stilling, som god Statsorden og god Forretningsgang kræver.

Madvig: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Naar den 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds har havt Ordet, skal det ærede Medlem faae Ordet.

Frøg: Seg maa være fuldkommen enig med den ærede sidste Tale i, hvad han har udtalt om Rang- og Titelvæsen; men hans Foredrag har dog ikke hos mig kunnet sjerne enhver Betænkelighed ved at optage Indholdet af § 7 i den foreliggende Lov; jeg tror nemlig ikke, at Optagelsen deraf vil svare til Hensigten. Hele dette Spørgsmaal er vist dog et saa vigtigt, at det kunde fortjene at blive behandlet i en særlig Lov, som saa kunde tage alle derunder hørende Forhold i Betragtning; naar det derimod tages med her i denne Lov, saa vil der deraf kunne fremkomme Consequenter, som i Praxis let ville kunne medføre Ulemper. Det er ikke af nogen af de ærede Talere blevet fremhævet, at der ogsaa gives en anden Rang og en anden Titel end just den, som Hans Majestæt directe tildeler. Der er knyttet en vis borgerlig Rang til de academiske Grader, ialtsald til Doctorgraden. Naar nu ingen Embedsmand i Fremtiden maa have eller erhverve sig nogen Rang, er det saa forbudt dem, som allerede staae i Embedsforhold, at erhverve sig den academiske Doctorgrad? thi den medfører jo borgerlig Rang. Er det forbudt Districtslæger at disputere for den medicinske Doctorgrad eller de juridiske Embedsmænd at erhverve sig en juridisk Grad? Om Præster er der ikke Tale i dette Lovforslag; § 13 siger jo nemlig, at denne Lov ikke angaaer geistlige Embedsmænd. Ja, det er

naturligt, at Loven ikke angaaer dem, som ere lønede paa en anden Maade. Lovens Rønningsbestemmelser kunne ikke komme til at gjælde dem; men det er dog vist ikke Meningen, at § 7 heller ikke skal angaae de geistlige Embedsmænd. Jeg tror ikke, at den geistlige Stand fortjener at stilles saaledes, som den herved bliver stillet. De Mænd, der ere i geistlige Embeder, er det ligefrem tilladt at modtage og beholde Rang og Titel, hvormod det er forbudt alle andre Embedsmænd; og det forekommer mig dog ganske ligefrem at følge af § 13. Der gives vistnok flere saadanne Forhold, som kunde behøve at tages under Overveelse, inden man gjør et saadant Skridt som det, der tilsigtes ved § 7. Det vilde ogsaa gjøre mig ondt, om denne Paragraph skulde nødvendiggjøre en 1ste eller Fremtidsparagraph, saaledes som det var antydet ved det oprindelige Lovforslag, thi jeg tror aldrig, det er godt at flyde saadanne Sager ud i Fremtiden ved en Bestemmelse, som siger, at derom skal der senere tages en anden Bestemmelse. — Hvad angaaer Embedsmændenes Ret til ved Domstolene at indtale deres Krav, da skulde det gjøre mig meget ondt, om den skulde blive berøvet dem. Jeg tror, at vi skulle værne om enhver Statsborgers, altsaa ogsaa om Embedsmændenes Ret til at kunne søge alle de dem vedrørende Spørgsmaal afgjorte ved Landets Domstole.

Formanden: Den 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madvig: Jeg vilde kun for at forstaaes rigtig, sige, at jeg med Hensyn til Embedsmændenes Rang er aldeles enig med min ærede Collega, den ærede 4de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Lehmann), og jeg vil tilføie, at jeg, ligeoverfor det ærede kongevalgte Medlem (Fischer), paa ingen Maade kan anerkjende eller ansee det for ønskeligt, at Titelrang skulde adskille de mere eller mindre fortjente Embedsmænd. Enhver Borgmester og enhver Professor ere som Statsembedsmænd lige gode, og der maa ikke siges, at der er nogle Professorer, der gjøre mere, og andre, der gjøre mindre Fyldest, at der er nogle Herredsfogder,